

Vinduer, Døre og Lister.
Godt og billigt Arbejde.
Hugo Øster's Maskinvederkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

V. Toor's
oljeklædte er vel kendt og nøg
avbildet i Forørum.

føre sine sociale Opgaver, blev gen-
nemført saaledes, at ikke en eneste
Arbejder eller Middelstandsmand
kommer til at betale en Cent mere
i Skat. Loven blev gennemført med
en ganske god Majoritet, skønt Ar-
bejderpartiet som nævnt ikke har
Flertal i Underhuset.

Ogsaa Forslaget om Reformerne
i Bjergværksdriften, der gav Ar-
bejderne en halv Times mindre
Arbejdstid pr. Dag, og som delvis
giver Regeringen Haands- og Hals-
ret over Gruberne, blev gennemført,
skønt baade Underhus og Overhus
i den Begyndelse truede med at
styrte Regeringen paa dette For-
slag. Der er ligeledes gennemført
en Enkepension, der giver Millio-
ner af fattige Enker Statshjælp.

Kun paa et Omraade er det ikke
lykkedes Arbejderregeringen at
naa et Resultat. Det er, hvad Ar-
bejdslosheden angaar. Da Mac Do-
nald for et Aar siden traadte til,
var der godt og vel en Million Ar-
bejdslose i England. Forleden Dag
overskred Tallet to Millioner, Ar-
bejderregeringen har paa dette
Omraade været og vil ogsaa blive
til i den kommende Tid, udsat for
sterke Angreb baade fra de bor-
gerlige Partiers Side og, hvad der
ikke bør skjules, fra utilfredse
Dole indenfor selve Arbejderpar-
ti.

Man agiterer imod Mac Donald
med, at han under Valgkampen
har agiteret med, at en Arbejder-
regering vilde og kunde afskaffe
Arbejdslosheden. Denne Paastand
er — det siger den sunde Fornuft
— fuldkommen grebet af Luft-
ten, fordi Arbejdslosheden hver-
ken i England eller i andre Lande
er et isoleret Begreb, men en Ver-
denssygdom, der kun kan helbre-
des internationalt. Tager man Eng-
land for sig, fortæller Statistikken,
at den største Del af Arbejdslosheden
stammer fra to Industrigræ-
ne, og hvad der staar i Forbindel-
se med disse. Der er Tekstilindus-
trien i Lancashire. Her er det
Rationaliseringen, Indførelsen af
nye, arbejdsbesparende Maskiner,
der paa engang betyder mere Pro-
duktion og mindre Brug af men-
neskelig Arbejdskraft, der har
Skylden. Naar til denne Merpro-
duktion kommer mindre Brug af
levende Arbejdskraft, siger det sig
selv, at der opstaar Arbejdsloshed;
men endelig er England ikke læn-
gere saa godt som ene paa Tekstil-
markedet. Der er opstaet mægtige
Konkurrenter. Amerika, til Eksem-
pel, der tidligere indførte Klæde-
og Tekstilvarer fra England, ud-
fører nu de samme Varer til Eng-
land. I Indien, der tidligere var
en mægtig Aftager af engelske
Tekstilvarer, boykottet man nu de
engelske Varer, og Japan med sin
billige Arbejdskraft er rykket ind
paa det Marked, hvor England til-
dligere var Eneherre. Og saaledes
fremdeles.

Noget lignende er Forholdene i
Kulbranchen. England, der tidlige-
re sammen med Tyskland var En-
leverandør af Kul, har faaet Kon-
kurrenter. Tyskland forøger sin
Produktion, Polen, Holland, Ame-
rika og Kina er inde paa Verdens-
markedet.

Dertil kommer de hvide Kul,
Vandkrafterne, der gør de sorte
Kul overflødige. Der maa, hvis
man skal Arbejdslosheden til Livs,

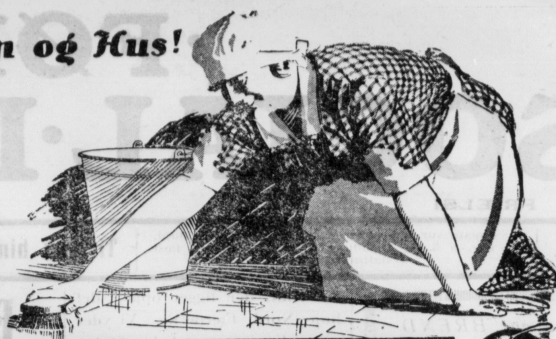
Mere Glans i Køkken og Hus!

Naar ☉ er i Huset, hersker der funkende, straalende
Renhed! Alt Service, alt Husgeraad og Køkkentøj —
ligemeget om det er Porcelæn, Glas, Krystal, Fajance,
Træ, Marmor eller Sten — som en Leg gør ☉ det blankt
og appetitligt som aldrig før. Alle Ting bliver som nye!

☉ taaler ingen Urenhed! Det sejeste Snavs, de haar-
deste Skorper — Fedt, Olie, Sauce, Smørelse — alt
maa vige for ☉. Det er forbausende virkningsfuldt!
Gør engang et Forsøg. ☉ vil ved sine vidunderlige
Tjenester hurtigt vinde Deres Hjerte.
Millioner af Husmødre er allerede
glade for ☉

Henkels Rense- og Opvaskemiddel er dansk Patent
og fremstilles ligesom Persil Henko og ATA paa
Henkel & Co's nye Fabrik i København

en international Ordning til, og
Rygterne er fremme i den engel-
ske Presse om, at den engelske
Regerings Repræsentanter paa det
kommende Genemøde vil rejse
Spørgsmaalet om en international
Drøftelse af Arbejdsloshedsspørgs-
maalet. Kun naar dette Spørgsmaal
rejses af en Stormagt, er der Haab
om Resultat. Saa ogsaa paa dette
Omraade kan Verden føle sig lyk-
kelig over, at der sidder en social-
demokratisk Regering i England.

Fiskeribefolkningen og Selvstyrepartiet.

Der findes næppe en eneste
Færing, som ikke med en vis
Ret betragter sig som noget af
en Fisker. Selvfølgelig skelner
den virkelige Fisker og Fag-
mand imellem den, der direkte
staar som Forpost i den Kamp,
og den, som fører den mere til-
bagetrunkne Tilværelse, som nok
staar og falder med Fiskeren,
men ikke tælles blandt dem,
der langs Lønningen i Storm og
Kulde gør den største Indsats
i dette vort største Erhverv.
Men som Fiskeren langs Løn-
ningen staar og tænker paa dem
derhjemme, saa tænker de der-
hjemme paa dem, der er ude
paa Havet.

Hvad enten det er mellem
Born, Kvinder eller Mænd, Sam-
talen gaar, for eller senere er
man i Samtalens Løb inde paa
Fiskeriet og drøfter Fangst-
byttet for de enkelte Skibe og
Udsigterne for Salget o. s. v.
Saaledes er man optaget af
denne Virksomhed hele Aaret
igennem, netop fordi et meget
stort Antal efter Befolkningens
Størrelse er direkte Deltagere.
Vi har en kæmpende Hær af
unge og ældre paa Havet, og vi
har hjemme en Befolkning, der
bærer Mærker af Eidelser og
Savn for dem, der drager ud.

Vi, der har været naive nok
til at tro saaledes og tro, at alle
har tænkt saaledes, er pludselig
vaagnet til Erkendelse af, at vi
har tænkt og troet Fejl. Der
findes ikke blot en enkelt Mand,
men en stor Forsamling af Fær-
øernes Lagtings treogtyve ud-
valgte og udsøgte Mænd, af
hvilke omtrent Halvdelen dan-
ner Selvstyrepartiet, der synes
ganske at være uberørt af alt,
hvad der staar i Forbindelse

med dette vort vigtigste Erhverv,
med Undtagelse af nogle tomme
Talemaader om bedre Havne o. l.

Statsminister Stauning — det
er i denne Forbindelse ganske
ligegyldigt, hvad Manden hedder
og hvilket Parti han tilhører, vi
har med Statsministeren at gøre
og ikke med Partiet — har
netop nu gjort Turen til og fra
Grønland via Færøerne, for med
Lagtinget at drøfte Mulighederne
for en ny Havn og Oplagsplads
i Grønland for færøske Fisker-
skibe. Man skulde tro, at her
var en Lejlighed for Lagtinget,
og specielt for Selvstyrepartiet,
til at fremkomme i Fiskerens
Navn med store Krav om baade
det ene og det andet i Grønland,
som maatte ændres. Naar vi
endelig havde Manden her paa
vor egen Grund, hvorfor saa
ikke gaa ham rigtig paa Klin-
gen? Hvorfor ikke fremkomme
med Forslag og Krav saa efter-
trykkeligt, saa den stakkels Mi-
nister fik nok at gøre Resten af
sin Ministertid?

Nej, Selvstyremændene kom
hverken frem med det ene eller
det andet Krav, de mødte slet
ikke. Selvstyrepartiet, som er et
udpræget Bondeparti, kender
ikke Fiskeribefolkningen. Disse
Mænd har har aldrig set, hvil-
ledes disse smaa Skibe bliver
pakket fra Stævn til Stævn for
blot at faa det allernødvendigste
ført over det store Hav, — 1600
Mil — til Grønland. De har
aldrig undret sig over, at der
til sidst skal ca. 30 Mand om
Bord i den lille overfyldte Skude.
Naar de saa endelig har naaet
Færingehavnen og faaet lagt
noget i Land der, har de endnu
200 Mil til de nordligste Fiske-
banker, uden at kunne faa For-
bindelse med anden Havn end
Færingehavnen. 200 Mil skal
disse Skibe sejle frem og tilbage
langs en Kyst, der er fyldt med

Naturhavne, men som ikke er
aabne for den færøske Fisker.
Af de ca. 90 Dage, Fiskeren er
borte fra Færøerne, faar han
ikke over 30 Arbejdsdage; Ski-
bene er nemlig saa smaa, at
man maa have Forbindelse med
Land, og de 200 Mil skal sejles
frem og tilbage hver Gang. Alt
dette ved saa godt som hvert
Menneske paa Færøerne, Stau-
ning ved det og vil gøre noget
for at rydde nogle af de Hind-
ringer af Vejen, men Færøernes
Lagtings Selvstyreparti kender
kun Fiskeren en eneste Dag:
Valgdagen.

Der findes ikke i hele Verden
en saa forældet og skrøbelig
Fiskerflaade som her paa Fær-
øerne. Disse 50 Aar gamle og
smaa Skibe, som i over 30 Aar
har trængt til at blive afløst af
store og bedre Fartøjer, dels
for at Fiskeren skal have den
nødvendige Tryghedsfølelse for
at udføre sit Arbejde, og dels
for at hele dette Erhverv skal
kunne betale sig. For blot at
efterkomme den øjeblikkelige
Trang til denne Fornylse ud-
kræves der en ekstra Bevilling
paa 2 Millioner Kroner ud over
den normale Bevilling. Enhver
Færing ved dette, og en hel Del
udenfor Færøerne ved det ogsaa.
Nu gaves der en god Lejlighed
for Folkets Repræsentation, **Lag-
tinget**, overfor Statsministeren at
fremkomme med disse Krav.
Men den halve Forsamling ude-
blev og gav ikke Mode. Om
godt et Aar, da der skal vælges
nye Folk til Tingarbejdet, tør
vel ingen af de nuværende Selvs-
tyremænd i Lagtinget tilbyde
deres Tjeneste mere. At disse
Herrer engang imellem i Lag-
tinget fordriver Tiden med at
snakke om Ting, som intet har
med Virkeligheden at gøre, skal
være dem tilgivet, men her hvor
Statsministeren den 19. og 20.

September kom for at drøfte
Fiskeriets og Fiskerens Stilling,
havde det ikke været urigtigt
overfor disse Herrer at drive
dem sammen og ladet Fiskeren
gaa over deres Rygstykker, ind-
til de havde forstaaet, at saale-
des finder den færøske Fisker-
befolkning sig ikke i at blive
repræsenteret paa Tinge.

Der fortælles, at Selvstyre-
mændene ikke vilde mode, fordi
Dannebrogslaget vajede paa
Tinghuset. Den vise Esajas
raabte: »Ve over det Land, som
havde Drengene til Fyrster og
barnagtige at regere over sig.«
Disse Ord kan med Rette an-
vendes her. Det saakaldte fær-
øske Flag har for det første
ingen nægtet os at bruge, af den
simple og enkle Grund, at vi
ikke har bedt om at faa et fær-
øsk Flag. For det andet har
D'Herrers Selvstyremænd haft
Flertal og dermed Magten i
Lagtinget i flere Aar, og for-
sømt i den Tid at søge om det
for dem saa vigtige Flag. Det
vilde dog være en mere værdig
Fremgangsmaade for os som
Folk at søge dette Flags God-
kendelse og Anerkendelse gen-
nemført af Lagtingsmændene,
end af to eller tre tøjløse
unge Mænd. At Lagtingets Selvs-
tyremænd nu vil indhente det
forsømt ved at gøre Olaf-
Optøjerne til en Folkesag, for
derved at hjælpe disse unge
Mænd over Vanskelighederne,
gavner næppe. Det bliver under
alle Omstændigheder nødven-
digt for Lagtingets Selvstyre-
parti at finde nogen, som vil
staa foran dem, der i denne
Sag intet teller, om de med
nogen Ret kan tale om Flag-
sagen som en Folkesag.

For ikke saa mange Aar siden
var de færøske Fiskere glade
for det danske Flag. Da Krigs-
rædslerne gik over Land og
Vand, var det et frelsende
Mærke for vor Sømandsstand.
Det varer en Stund, for det
færøske Flag har den Anerken-
delse, om Arbejdet, som skal
gøres paa Tinge, fremdeles skal
gøres med Kniv og andre Vaab-
en paa Gaden.

Hele denne Flagaffære har
imidlertid ingen Forbindelse
med Grønlandsspørgsmaalet.
Selvstyremændene burde lade
Flag være Flag og alle som een
give Mode med Stauning og